temnatis gravius tunc feriet, quàm terribiliq nunc
minatur, non inultas relinquet sibi factas iniuri,
as, nihil enim aliud me in hoc miseriarum bara,
thrum impulit, nisi illiq Maiestatis iniuriæ, du,
rū ē et atrox æternum Numen contempsisse hic
fons malorum ē: agnosco ò formidande Coelorū
rector, agnosco debitas meis sceleribq pœnas:
ego sum, ego ille perfidq et execrabilis, qui iusta
tua irrisi et nihili mandata feci tua: sed poeni,
tet demum sceleris. tu iustæ iræ modum pone:
quem peccasse poenitet parē ē innocens; regno
spoliatus captivq, miser, derelictq post meorum
funera superstes ut in amicorum funeribq sæpis,
simè extinguerer, parumne videtur tibi pœnarū
me luisse? ah parce tandem et in occasu nro
moriatur potentia tua vindicta. At vos ò
filij: discite à me Divos non contemnere et ite,
rum summum vale à pris moribundi ore accipite
dulces animæ! ò quantum doloris sentio dum à
vobis divellor: testor hîc aras et Divorum delu,
bra doleo quod non tantum sanguinis habeam quantū
animi totum Orbem ne in vos aliquid irarum reser,
vetq saturare vellem: sed hora qua deniq hoc mor,
talitatis spolium ē exuendum appropinquat: abeo